

[Søren B. Jørgensen.]

idrætten får det, den skal have, den tjener også penge ved det, og vi får folk til olympiaden. Det er ikke den ideelle løsning, men den er dog bedre end den af ministeren foreslåede.

Vi kan diskutere det videre i udvalget, hvor der også er andre ting, jeg gerne vil berøre, f. eks.: hvis nu dette lovforslag imod min forventning vedtages, betyder det så, at hvis andre organisationer, f. eks. Dansk Firmaidræts Forbund, kommer og på linje med DBU og nu Danmarks Olympiske Komité vil have deres navn nævnt i denne lov og få et fast beløb, bliver de så imødekommet? Jeg tror, Danmarks Olympiske Komité erkender, at den har gjort dansk idræt en bjørnetjeneste.

Må jeg stille et spørgsmål til sidst til ministeren? Har ministeren, før dette lovforslag blev udarbejdet, henvendt sig til de implicerede parter — de tre organisationer, der normalt modtager penge fra tipstjenesten — og hvad har de i bekræftende tilfælde svaret? Eller er det sådan, at det er ministeren, der dikterer, at nu må de selv betale fremover?

Om ophævelse af revisionsparagraffen blot, at jeg finder det meget betænkeligt. Jeg går ud fra, at det ikke betyder, at der ikke fremover kan ske ændringer i tipsloven. Jeg tænker her på, at det meget vel kan ske, at der fremkommer synspunkter i den betænkning, som det af kulturministeren nedsatte idrætsudvalg engang afgiver, der kan give anledning til ændringer. Også hvis vi foretager en vurdering af de muligheder, fritidsloven giver de klubber, der i dag nyder godt af tipsmidlerne, kunne det tænkes, at dette her kan give anledning til ændringer.

Der var flere andre ting, jeg kunne nævne. Men som det allerede fremgår af det, jeg har sagt, er det en lunken for ikke at sige kølig modtagelse, socialdemokratiet kan give dette lovforslag. Det er ikke engang den næstbedste løsning, det er en dårlig løsning, for vi kan pege på flere andre, som vi finder bedre end den af ministeren foreslåede. Men der har altid været fuld enighed om tipsloven, og vi vil deltage i udvalgsarbejdet i et forsøg på at finde en løsning, vi alle kan samles om, så den enighed, der hidtil har været om støtten til dansk idræt, kan bevares.

Simonsen: Det spørgsmål, vi her diskuterer, har i de senere dage optaget offentligheden meget stærkt, hvad jo også er forståeligt. Efter den tale, som hr. Søren B. Jørgensen netop har holdt, er der næppe et øje tørt. Man er næsten ved at få fornemmelsen af, at de, der støtter finansministerens rimelige forslag, er idrætsuvenlige. Så enkelt er det nu vist ikke.

For os at se, er det en uheldig løsning, at man forud for hver olympiade i virkeligheden har skullet gå tiggergang til folketinget for at få f. eks. en ekstra tipsuge, for at få staten til at afgive en del af afgiften eller endelig, som det blev foreslået af hr. Søren B. Jørgensen, og som man også kan læse det i et dagblad i dag, for at få lagt en ekstra femøre på i en uge, så man kunne få penge hjem til Danmarks Olympiske Komité. Det er efter vor opfattelse en urimelig fremgangsmåde.

Når Danmarks Olympiske Komité derimod, som det fremgår af ministerens forslag, for eftertiden forlods får 1/2 mill. kr. af tipsmidlerne, får den for det første flere midler i hænde, end tilfældet har været før, og det synes jeg er meget vigtigere at lægge vægt på, ikke mindst som det fremgår af bemærkningerne, da man i Danmark ikke tidligere har fået samme støtte som i andre skandinaviske lande. Dernæst får Danmarks Olympiske Komité væsentlig større muligheder for at disponere, end tilfældet har været før. Nu kan der planlægges; nu ved man, hvad man har at rette sig efter, og så behøver man ikke hver gang forud for en olympiade at finde ud af, hvordan man nu bedst finder et sindrigt system, som kan give lidt ekstra penge i kassen.

Ser vi på, hvad staten skød til i 1967, da denne sag sidst var på tal, viser det sig, at det i virkeligheden kun drejede sig om et beløb på 224.000 kr. Det nævnte hr. Søren B. Jørgensen ikke noget om, men jeg synes, det er væsentligt at få understreget, at dette beløb i virkeligheden er meget ringe i forhold til det, idrætten sidste år har fået fra tipsmidlerne, nemlig 27 mill. kr. Man kan så selvfølgelig sige, hvis man vil være særlig ivrig, at dette beløb undlader finansministeren altså i denne omgang at tildele olympiadedeltagerne, men her glemmer man den ændring, der er sket i tipsmidlernes udvikling, bl. a. på grundlag af den ændring af